

”Acoperă deficitul – zero discriminare”

Infecția HIV/SIDA este o maladie caracterizată printr-un deficit imunitar umoral și celular ireversibil, determinat de un retrovirus denumit universal HIV (Human Immunodeficiency Virus – virusul imunodeficienței umane). Pe fondul imunodeficienței, se dezvoltă, după diverse perioade de timp (în medie 6-7 ani), un sindrom morbid, complex, incluzând infecții și tumori, care determină decesul în toate cazurile.

Omul, odată contaminat cu HIV, rămâne infectat pe tot parcursul vieții, ceea ce conturează amploarea cumulativă a epidemiei HIV. Transmiterea infecției HIV se realizează, preponderent, prin următoarele trei căi: contact sexual neprotejat cu o persoană infectată, expunerea la sânge, transmiterea materno-fetală. Contactarea virusului poate avea loc și prin: înțepături de ac și seringi contaminate la consumatorii de droguri sau prin intermediul transfuziilor de sânge de la o persoană infectată.

Din cauza apariției concepțiilor eronate în rândul populației cu privire la posibilitățile de transmitere a HIV, s-a creat o excludere totală sau parțială a persoanelor seropozitive din viața socială obișnuită. Este evident faptul că, atât la nivel mondial, cât și în rândul populației Republicii Moldova persistă o atitudine intolerantă față de persoanele infectate cu HIV.

Totuși, HIV nu se transmite pe calea aerului, prin produse alimentare sau apă, prin strângeri de mână sau îmbrățișare, prin săruturi, tuse, strănut, prin intermediul animalelor sau prin înțepături de insecte. Nu prezintă risc de infectare: relațiile obișnuite, contactele la serviciu sau studii, călătoriile în transportul public, frecventarea în comun a piscinei, saunei, băii, veceului, a obiectelor sportive și de recuperare a sănătății, utilizarea comună a veselei de bucătărie și a lenjeriei de pat, este însă importantă respectarea normelor de igienă elementară.

Din păcate, persoanele seropozitive sunt nevoite să se confrunte cu o serie de stereotipuri și prejudecăți care le îngreunează existența. Mulți îi desconsideră din cauza asocierii maladii HIV cu un comportament imoral și lipsit de decență.

Pentru a depăși această discriminare, în societate trebuie să se formeze o atitudine umană și lucidă față de cei infectați cu HIV, bazată pe altruism și compasiune. Cu regret, atitudinea negativă a societății se exprimă printr-o multitudine de modalități, precum: insulte, acuzații, atac verbal și fizic, ignoranța și refuz de ajutor. Persoanele bolnave au nevoie de sprijin, suport, afecțiune, înțelegere și grijă. Cea mai bună metodă de a-i ajuta este acțiunea de a-i asculta și de a le înțelege durerea. Persoanele cu HIV trebuie încurajate să vorbească despre situația lor, atât între ei cât și cu persoanele care nu sunt seropozitive. Ar fi bine ca ele să își apere drepturile, să participe la luarea deciziilor care se referă la sănătatea lor și să își reprezinte interesele în diferite structuri ale societății civile și ale statului, astfel ar fi depășită bariera discriminării și a inegalității.

În plus, este important ca oamenii să obțină cunoștințe nu numai despre modurile de transmitere a virusului, dar și despre modalitatea în care acesta nu poate fi transmis. Ei trebuie să manifeste afecțiune și compasiune, căci fiecare religie din lume îi îndeamnă pe credincioși să-și iubească aproapele și să întindă o mână de ajutor celor care

au nevoie de el. Singurul mod de a face progrese în lupta împotriva epidemiei este de a înlocui rușinea cu solidaritatea, frica cu speranța.

Persoana infectată cu HIV rămâne a fi membru al comunității, cetățean în țara sa. Izolarea, îndepărtarea, diminuarea rolurilor și responsabilităților în familie și în comunitate au un impact semnificativ asupra stării spirituale a persoanelor HIV-pozitive, invocând în multe cazuri depresii, neîncredere în forțele proprii și disperare. Includerea persoanelor seropozitive în activități sociale, care îi va face să se simtă utile și importante pentru comunitate, poate fi o metodă de a le întoarce dorința de a trăi și de a lupta cu infecția. Fiecare individ trebuie privit ca o personalitate care merită respectată, căci fiecare dintre noi face parte, simultan, din mai multe grupuri, iar niciunul dintre ele nu ne reprezintă în totalitate, deci nici persoanele seropozitive nu trebuie văzute strict prin prisma bolii lor, ci trebuie observate calitățile care le definesc personalitatea. Toți oamenii merită în mod egal atenția noastră.

Din păcate, discriminarea nu este prezentă doar în familii, comunitate, la locul de muncă, în mass-media, dar și în cadrul instituțiilor medicale, acolo unde, de fapt, personalul ar trebui să înțeleagă lucrurile corect fără a se baza pe stereotipuri, dar pe cunoștințe profesionale. Frica de nu contacta boala și evitarea pacienților sau chiar refuzul de a-i îngriji îi demoralizează – ei se simt nedoriți și nu au nicio poftă de a lupta cu boala.

Un rol important în reducerea stigmei și discriminării în societate o au strategiile de comunicare care includ campaniile publice, urmărind scopul să informeze și să-i facă pe oameni să vorbească despre HIV și SIDA. Doar comunicarea poate distruge stereotipurile create, neînțelegerile și temerile.

O metodă de prevenire a discriminării ar fi crearea unei "linii fierbinți" la care oamenii să se adreseze anonim sau nu, și unde să poată aborda teme sensibile fără a fi jenați, sau implicarea persoanelor cunoscute, care au impact asupra populației, în campanii sociale și de informare. Alte metode ar fi oferirea exemplelor că orișicine ar putea fi infectat (de exemplu, ex-președintele Zambiei Kenneth Kaunda a declarat că fiul său a murit de SIDA) sau sensibilizarea populației prin demonstrarea trăsăturii umane în infecția HIV, aceasta va ajuta oamenii să se identifice cu cei bolnavi și să îi înțeleagă mai bine.

Infecția cu virusul imunodeficienței umane (HIV) este o infecție ca oricare alta, omul infectat este un om ca oricare altul, iar SIDA reprezintă o afecțiune de care cineva poate să sufere ca și de oricare alta. Înainte de a discrimina nu trebuie să uităm că se poate întâmpla chiar cu cineva de lângă noi!

NU UITAȚI, SIDA ESTE O AFECȚIUNE NU O RUȘINE!

*Natalia Peredelcu,
studentă anul I, gr. 4101,
Facultatea de Farmacie*